

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/117/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010028
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616010028.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 1. júna 2017 prejednal odvolania obžalovaného J. T., prokurátora a poškodeného - Obec Svätý Kríž, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/10/2016 z 27.6.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/10/2016 z 27.6.2016 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného J. T., nar. X.X.XXXX v I. T., trvale bytom
U. W. XX, okr. I. T.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á a u k l a d á nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu podľa miesta trvalého pobytu a v lehotách podľa určenia probačného a mediačného úradníka počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 56 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á peňažný trest vo výške 10.000,- (desaťtisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného Obce Svätý Kríž z a m i e t a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš bol obžalovaný J. T. uznaný vinným v bode 1/ a 6/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., v bode 1/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ a 3/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zák., v bode 4/ zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. v súbehu s prečinom skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., v bode 5/ z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 2 Tr. zák. a v bode 7/ a 8/ z pokračovacieho zločinu zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Za to bol obžalovanému podľa § 213 ods. 3, § 36 písm. j), l), § 37 písm. e), h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky a podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom podľa miesta trvalého pobytu a v lehotách podľa určenia probačného a mediačného úradníka počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súd podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj peňažný trest vo výmere 10.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy, obidva vo výmere 5 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Obec Svätý Kríž s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti výroku o treste rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor a obžalovaný. Poškodená Obec Svätý Kríž podala odvolanie voči výroku o náhrade škody.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol, že odvolanie smeruje v neprospech obžalovaného proti celému výroku o treste. Výrok o treste v časti uloženia podmienenečného úhrnného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a skúšobnou dobou nepovažuje za správny. Z pohľadu generálnej aj individuálnej prevencie nie je tento trest primeraný a dostatočný. Prokurátor v týchto súvislostiach poukázal na rozsah a charakter protiprávneho konania obžalovaného, pre spáchanie ktorého došlo k podaniu obžaloby, i početnosť právnych kvalifikácií trestných činov, ktorých zákonné znaky skutkových podstát obžalovaný svojím konaním naplnil. Hoci sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného, do pozornosti odvolacieho súdu dal skutočnosť, že mu hrozil trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov. Prvostupňový súd ukladal trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste ukladajúcemu obžalovanému podmienenečný úhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom a skúšobnou dobou a uložil mu nepodmienený úhrnný trest odňatia slobody primeranej výmery so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný podal odvolanie proti výrokom napadnutého rozsudku, ktorým mu súd uložil podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným, podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výške 10.000,- Eur, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. tresty zákazu činnosti spočívajúce v zákaze podnikat' a v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy. V písomnom odôvodnení uviedol, že nenamieta správnosť rozhodnutia súdu týkajúceho sa uloženia úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom

a určením skúšobnej doby 4 roky. Podľa jeho názoru prvostupňový súd neprihliadal na okolnosti, ktoré sú významné pre druh a výmeru trestu. Bolo neprimerané ukladať mu aj ďalšie tresty, pretože od spáchania niektorých skutkov uplynula doba viac ako 10 rokov. Napadnutým rozsudkom mu bola uložená aj povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní 27.6.2016 sa všetkým poškodeným ospravedlnil. Okresný súd mu nemal ukladať peňažný trest, lebo v napadnutom rozsudku sám deklaroval postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaním poškodeného na občianske súdne konanie, že skutočnosť spôsobenia škody nie je preukázaná. V odôvodnení sám konštatoval, že je vedených viacero občianskoprávných konaní totožných účastníkov konania o zaplatenie určitých finančných súm z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Je nespornou skutočnosťou, že prinajmenšom od roku 2006 do roku 2011 vykonával v Obci Svätý Kríž funkciu starostu. S tým bolo spojené právo na vyplácanie mzdy a odmeny. Napriek reálnemu výkonu práce starostu formálne nepostupoval v zmysle vtedy platnej právnej úpravy a iba z dôvodu neznalosti práva nedošlo z jeho strany k vzdaniu sa mandátu starostu obce, resp. nevykonávaniu funkcie konateľa spoločnosti MKM REMONT, s.r.o. Z tohto dôvodu nemožno hovoriť o tom, že obci bola spôsobená škoda, pretože obec by vyplácala mzdu jemu, alebo inej osobe, ktorá by vykonávala funkciu starostu. Obdobným spôsobom je potrebné vyhodnocovať aj ďalšie skutky 2/ a 8/ predmetného rozsudku. Okresný súd nedostatočným spôsobom vykonal dokazovanie aj vo vzťahu k výške peňažného trestu, keď nezisťoval jeho osobné a majetkové pomery. Neprihliadol na jeho vek a skutočnosť, že je starobným dôchodcom. Obžalovaný rovnako namietal uloženie trestu zákazu činnosti spočívajúci v zákaze podnikat', ako aj v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy z dôvodu, že od stíhaných skutkov uplynula značná doba a je nútený okrem poberania starobného dôchodku si podnikaním zabezpečovať finančné prostriedky na krytie svojich životných potrieb a svojej rodiny. Na základe všetkých uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd výroky, ktorými mu boli uložené povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným, peňažný trest, náhradný trest a obidva tresty zákazu činnosti zrušiť.

Poškodený v odvolaní navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o náhrade škody rozsudku okresného súdu, ktorým bol odkázaný s uplatneným nárokom na občianske súdne konanie a sám uložil povinnosť obžalovanému nahradiť mu spôsobenú škodu vo výške 155.108,78 Eur. V odôvodnení odvolania uviedol, že škoda spôsobená obžalovaným v bode 1/ vo výške 84.699,89 Eur nie je predmetom žiadneho občianskeho súdneho konania. Predmetom civilného konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 8C/130/2015 je totiž nárok poškodeného spojený s neoprávneným vyplatením mzdy obžalovanému za iné obdobie, od marca až decembra 2005, ako v bode 1/ napadnutého rozsudku, kde ide o spôsobenú škodu za roky 2006 až 2011. Obžalovaným spôsobená škoda v bode 4/ vo výške 49.790,88 Eur je síce predmetom občianskeho súdneho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/347/2012, ale konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Rozhodnutie súdu o tomto uplatnenom nároku by preto nezakladalo duplicitu nárokov. Škody spôsobené konaním obžalovaného v bodoch 2/ a 6/ rozsudku vo výške 19.577,61 Eur a 1.040,40 Eur nie sú predmetom žiadneho občianskeho súdneho konania.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi, odvolanie prokurátora je dôvodné, ale z iných dôvodov, ako v ňom uvádza, odvolanie obžalovaného je dôvodné, sčasti aj z iných dôvodov v ňom uvedených a odvolanie poškodeného je nedôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný v prítomnosti svojich obhajcov vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe prokurátora. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal spôsobom áno. Súd po vyjadrení prokurátora a prítomných splnomocnencov poškodených prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutkov nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

V týchto súvislostiach je potrebné uviesť, že vyhlásenie obžalovaného o nepopretí spáchania skutkov uvedených v obžalobe je neodvolateľné. V tomto rozsahu ani nemožno obžalovaným napádať odvolaním výrok o vine urobený na podklade takéhoto vyhlásenia. Ak okresný súd vyhlásenie obžalovaného prijal, následné skúmanie viny, resp. jeho kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutým skutkom by totiž

popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa.

Prvostupňový súd konanie obžalovaného kvalifikoval v bode 1/ a 6/ ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a v bode 1/ ako pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ a 3/ ako pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zák., v bode 4/ ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. v súbehu s prečinom skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., v bode 5/ ako prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 2 Tr. zák. a v bode 7/ a 8/ ako pokračovací zločin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák.

Na základe podaných odvolaní obžalovaného i prokurátora krajský súd preskúmal celý výrok o treste napadnutého rozsudku.

S námietkou prokurátora, že obžalovanému je na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody sa odvolací súd nestotožňuje. Nepodmienečný trest odňatia slobody ako najprísnejší druh trestu možno uložiť, len ak účel trestu nemožno dosiahnuť iným spôsobom. Medzi ostatnými trestami má postavenie „ultima ratio“ (krajný, posledný prostriedok) alebo „ultimum remedium“ (posledný liek). V nadväznosti na uvedené krajský súd k okolnostiam prípadu poznamenáva, že obžalovaný sa k trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu priznal a oľutoval ju. Všetky odsúdenia uvedené v odpise z registra trestov má zahladené. K hodnoteniu jeho osoby je potrebné uviesť, že v minulosti sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, ale iného charakteru ako v prejednávanej veci. V registri priestupkov má záznamy iba pre priestupky menšej závažnosti, za ktoré mu boli ukladané nízke blokové pokuty. Obžalovaný má 67 rokov. Z týchto všetkých dôvodov má krajský súd rovnako ako prvostupňový súd za to, že obžalovaný je ešte stále napravitelným páchatelom a možno od neho reálne očakávať, že uložený podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo vzájomnej kombinácii s ďalšími uloženými trestami splnia požadovaný účel. Najmä hrozba nariadenia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade nevedenia riadneho života bude počas celej skúšobnej doby visieť nad obžalovaným ako „Damoklov meč“ a podstatnou mierou zabezpečovať jeho nápravu a zároveň chrániť spoločnosť pred jeho trestnou činnosťou.

Odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, ale z iných dôvodov ako v odvolaní uvádza. Prvostupňový súd nepostupoval pri určovaní výmery trestu v súlade so zákonom, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný má v odpise z registra trestov od roku 1971 do roku 2012 päť záznamov (veci Vojenského obvodového súdu Bratislava, sp. zn. 3T/54/71, Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/184/09 a Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. Ts/393/72, 2T/289/72 a 2T/25/12). Aj keď pri všetkých odsúdeniach platí fikcia neodsúdenia, nemožno u obžalovaného kvôli tejto skutočnosti konštatovať, že pred spáchaním trestných činov viedol riadny život.

Odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, sčasti i z iných dôvodov, ako obžalovaný uvádzal.

Okresný súd obžalovanému nesprávne pripočítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchanie viacerých trestných činov. Spáchanie zbiehajúcich sa trestných činov sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“ vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak ide zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák.. Obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody za použitia tzv. asperačnej (zostrojúcej) zásady podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. vo zvýšenej trestnej sadzbe od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov, lebo bol uznaný vinným z viacerých úmyselných trestných činov, spáchaných viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden bol zločinom. Z týchto dôvodov pri výmere trestu nemožno zároveň použiť aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchanie viacerých trestných činov, pretože by bola rovnaká okolnosť dvakrát zohľadnená v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku obžalovaného proti uloženej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. verejne sa ospravedlniť poškodeným. Z preskúmania spisu je zrejmé, že obžalovaný sa v priebehu hlavného pojednávania pred súdom 27.6.2016 ospravedlnil poškodeným a

oľutoval spáchanie trestnej činnosti. Odvolací súd takúto formu osobného ospravedlnenia poškodeným považoval najmä vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného za dostačujúcu.

Z hľadiska naplnenia najmä výchovného účelu uloženého trestu odvolací súd dospel k záveru, že je vhodnejšie a primeranejšie obžalovanému uložiť namiesto verejného ospravedlnenia sa poškodeným povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. v kombinácii s povinnosťou podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu podľa miesta trvalého pobytu a v lehotách podľa určenia probačného a mediačného úradníka, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Obžalovaný ďalej v podanom odvolaní namietal uloženie peňažného trestu vo výške 10.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Krajský súd odvolanie v tejto časti považoval za nedôvodné. Obžalovaný sa dopustil trestných činov, ktorými sa snažil získať i získal majetkový prospech. Je síce starobným dôchodcom, ale zároveň má aj stály príjem z podnikateľskej činnosti. Majetková povaha spáchaných trestných činov naznačuje, že vhodným prostriedkom na dosiahnutie úplného účelu trestu v takýchto prípadoch je i uloženie peňažného trestu, pretože obžalovaný sa dopustil trestných činov zo ziskuchtivosti a prejavil tak nedostatky vo vzťahu k nedotknuteľnosti a ochrane cudzieho majetku.

Výrok napadnutého rozsudku prvostupňového súdu o uložení trestu zákazu činnosti, spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, krajský súd nepovažoval za správny a zákonný. Obžalovaný má práve z podnikateľskej činnosti príjem, okrem svojho starobného dôchodku. Preto ak bude v podnikateľskej činnosti naďalej pokračovať v súlade s právnymi predpismi, budú vytvorené vhodnejšie podmienky i k tomu, aby bol schopný uhradiť uložený peňažný trest a zároveň s ohľadom na postavenie starobného dôchodcu bude zabezpečený príjem na jeho nevyhnutné životné potreby.

Krajský súd však vzhľadom na charakter, rozsah a spôsob spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil ako starosta obce, považoval za správny a zákonný uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy.

Na základe podaných odvolaní prokurátora i obžalovaného voči výroku o treste, i vyššie uvedených konštatovaní a úvah krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku v časti výroku o treste sám rozhodol o treste tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovanému postupom podľa § 213 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a uložil nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu podľa miesta trvalého pobytu a v lehotách podľa určenia probačného a mediačného úradníka, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Podľa § 56 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 10.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2, § 36 písm. l), § 37 písm. e), § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy. Pri výmerách trestov odvolací súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval a zároveň na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. e) Tr. zák., keďže obžalovaný zneužil svoju funkciu starostu na dosiahnutie neoprávnenej výhody. Pri ukladaní peňažného trestu a jeho výmery prihliadol aj na osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktorý má okrem starobného dôchodku aj dlhodobý príjem z podnikateľskej činnosti a je vlastníkom hnutel'ného i nehnuteľného majetku. Uloženie trestu zákazu činnosti krajský súd považoval za nevyhnutné a zodpovedajúce okolnostiam prípadu, pretože obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s výkonom funkcie starostu.

Takto uložené tresty v ich vzájomnej kombinácii sú spravodlivým a objektívnym obrazom potrieb individuálnej aj generálnej prevencie trestu. Uložené tresty v plnej miere odzrkadľujú závažnosť a

počet spáchaných trestných činov, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Tresty v uloženej výmere a vo vzájomnej kombinácii sú trestami, ktoré sú spôsobilé zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalších trestných činov zo strany obžalovaného, vplývať na neho, aby v budúcnosti viedol riadny život a zároveň dostatočne vyjadrujú morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Na základe podaného odvolania poškodeného Obce Svätý Kríž krajský súd preskúmal aj výrok o náhrade škody, ktorým prvostupňový súd poškodeného podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že medzi poškodeným a obžalovaným prebieha na Okresnom súde Liptovský Mikuláš viacero občianskych súdnych konaní. Vo veci vedenej pod sp.zn. 10C/347/2012 konanie o zaplatenie 84.809,19 Eur (skutok v bode 4/ rozsudku), vo veci pod sp.zn. 8C/130/2015 konanie o zaplatenie 9.799,38 Eur z titulu neoprávnene vyplatenej mzdy za obdobie marec až december 2005 a pod sp.zn. 4C/174/2016 konanie o zaplatenie 3.319,39 Eur, ktoré nie sú doteraz právoplatne skončené. Pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie pripojením spisov z prebiehajúcich občianskych súdnych konaní za účelom presného ustálenia právneho dôvodu a rozsahu uplatneného nároku na náhradu škody poškodeným voči obžalovanému v týchto konaniach tak, aby nedošlo k duplicitnému rozhodnutiu o náhrade škody, čo by nepochybne trestné konanie predĺžilo.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku o náhrade škody dospel k záveru, že odvolanie poškodeného nie je dôvodné. Okresný súd na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, nevykonal k uplatneným nárokom na náhradu škody týkajúcich sa bodov 2/, 4/ a 6/ napadnutého rozsudku žiadne dokazovanie. K nároku na náhradu škody viažucemu sa k bodu 1/ prečítal len mzdové listy obžalovaného. K obsahu jednotlivých mzdových listov však treba poznamenať, že tieto nie sú overené pečiatkou a podpisom oprávnenej osoby. Najmä ich úplnosť a správnosť by bolo nevyhnutné overovať ďalším dokazovaním, minimálne osobným výsluchom svedkov, najmä účtovníka, resp. účtovníkov obce v rozhodnom období. K rozhodnutiu o nárokoch na náhradu škody týkajúcich sa bodov 2/ a 6/ napadnutého rozsudku by bolo rovnako nevyhnutné prinajmenšom vypočuť svedkov a prečítať príslušné listiny. K uplatnenému nároku na náhradu škody pod bodom 4/ rozsudku vo výške 49.790,88 Eur je potrebné konštatovať, že táto škoda je predmetom občianskeho súdneho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 10C/347/2012. Pred civilným súdom bolo už od 19.12.2012 vykonané rozsiahle dokazovanie. Vec sa v súčasnosti, po zrušení rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým bola T. ako žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi Obci Svätý Kríž 49.790,88 Eur, nachádza opätovne v štádiu konania pred okresným súdom. Z týchto dôvodov sa javí ako vhodnejšie, aby vo veci rozhodol po tak dlhom a rozsiahlom dokazovaní v civilnom konaní Okresný súd Liptovský Mikuláš, lebo k rozhodnutiu aj o tomto nároku na náhradu škody v trestnom konaní by bolo nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie v smere, ako je uvedené už pri bodoch 1/, 2/ a 6/ napadnutého rozsudku. Výsledky vykonaného dokazovania pred okresným súdom tak neposkytujú podklad na to, aby riadne uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody, ktorá bola spôsobená trestnými činmi, mohol byť poškodenému v tejto prejednávanej veci prisúdený, vykonávanie ďalšieho dokazovania už v naznačenom smere by trestné konanie predĺžilo a zároveň by presahovalo potreby trestného stíhania. Z týchto všetkých dôvodov považoval krajský súd odvolanie poškodeného voči výroku o náhrade škody za nedôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného Obce Svätý Kríž voči výroku o náhrade škody ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.